

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft:

- **Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft diverse bepalingen over energie**
- **Principiële goedkeuring met het oog op de adviesvraag aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State**

I. INLEIDING

De Vlaamse Regering hechtte in vergadering van 20 juli 2018 haar principiële goedkeuring¹ aan het “ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft diverse bepalingen over energie”, en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor het energiebeleid, om het advies in te winnen van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG), de Milieu- en Natuurraad Vlaanderen (Minaraad) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen.

Door middel van het voorliggende ontwerp van verzamelbesluit worden immers wijzigingen aangebracht aan verschillende titels van het Energiebesluit van 19 november 2010. Deze wijzigingen hebben onder andere betrekking op een aantal aanpassingen aan de REG-premies; een aantal aanpassingen aan de energieprestatieregelgeving; een aantal beperkte aanpassingen aan de regels m.b.t. de energieleningen; het invoeren van een energieprestatiecertificaat voor kleine niet-residentiële gebouwen en een energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen, en een aanpassing aan het energieprestatiecertificaat publieke gebouwen; de problematiek van het voorafgaandelijk voorleggen van reglementaire ministeriële besluiten aan de Vlaamse Regering; aanpassingen met betrekking tot het verkrijgen van groenestroomcertificaten en warmtekrachtcertificaten; een aanpassing aangaande de elektrische referentierendementen bij de berekening van warmtekrachtcertificaten; aanpassingen aan de premiereregeling voor kwalitatieve warmtekrachtinstallaties tot en met 10 kWe; en tot slot een aantal bepalingen van eerder juridisch-technische aard.

¹ VR 2018 2007 DOC.0846/1TER

II. ADVIEZEN VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRADEN EN VAN DE ENERGIEREGULATOR MET BETREKKING TOT HET ONTWERPBSLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING HOUDENDE WIJZIGING VAN HET ENERGIEBESLUIT VAN 19 NOVEMBER 2010, WAT BETREFT DIVERSE BEPALINGEN OVER ENERGIE

II.1. Non-advies van de Minaraad

Bij schrijven d.d. 27 augustus 2018, dat gaat als bijlage 2, liet de Minaraad weten over het ontwerpbesluit geen advies te verlenen.

II.2. Non-advies van de SERV

De SERV gaf haar non-advies, dat gaat als bijlage 3, op 9 september 2018. De SERV stelde dat de sociale partners een aantal van de voorgestelde wijzigingen verwelkomen, maar dat de SERV geen advies zal verstrekken aangezien de adviesraad wenste prioriteit te verlenen aan andere adviesdossiers.

II.3. Advies van de VREG

De VREG gaf haar advies, dat gaat als bijlage 4, op 31 augustus 2018. In haar advies stelt de energieregulator:

- verheugd te zijn met de voorziene aanpassing aan artikel 3.1.20 van het Energiebesluit van 19 november 2010 daar dit de ontvlechting van het netbeheer ten opzichte van levering en productie van elektriciteit en aardgas ten goede komt.
- wat het feit betreft dat de VREG de leveringsvergunning op vraag van de leverancier enkel mag intrekken nadat deze zijn klanten heeft overgedragen, dat dit overigens strookt met hun huidige handelswijze. Er werd echter gekozen dit principe, omwille van de link met de decretale introductie van het regime van noodleverancier, toch expliciet in de regelgeving op te nemen.
- dat het niet nodig is dat zij formeel op de hoogte worden gebracht van de vaststelling van de voorlopige en definitieve bandingfactoren voor projecten uit niet-representatieve projectcategorieën. Juridisch gezien ligt de verantwoordelijkheid voor het uitkeren van certificaten echter bij de energieregulator, en niet bij het Vlaams Energieagentschap zodat een formele informatiestroom toch moet worden georganiseerd.

III. WIJZIGINGEN AAN HET ONTWERPBSLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING HOUDENDE WIJZIGING VAN HET ENERGIEBESLUIT VAN 19 NOVEMBER 2010, WAT BETREFT DIVERSE BEPALINGEN OVER ENERGIE

Aan het ontwerpbesluit werden sequentieel de volgende wijzigingen aangebracht:

- Artikel 6.2.3, tweede lid van het Energiebesluit van 19 november 2010 stelt dat de certificaatgerechtigde voor een warmtekrachtinstallatie met een nominaal elektrisch of mechanisch vermogen van meer dan 1 MW om de twee jaar een nieuw keuringsverslag moet voorleggen. Er is echter momenteel geen concrete consequentie voorzien wanneer die certificaatgerechtigde dat echter niet doet. Daarom wordt voorgesteld om het blijven ontvangen van de warmte-krachtcertificaten afhankelijk te maken van het om de twee jaar daadwerkelijk voorleggen van een nieuw keuringsverslag.
- Wat de REG-premie voor warmtepompboilers betreft, is in het ontwerp voorzien in een vergoeding voor de elektriciteitsdistributienetbeheerders aangaande de door hen uitgekeerde premies. Deze vergoeding moet evenwel conform het ontworpen artikel

6.4.1/12, §4/1 door hen per kwartaal worden aangevraagd en vervolgens door het Vlaams Energieagentschap uitbetaald. Gelet op de verwachte omvang van het aantal dossiers dat in aanmerking komt voor deze vergoeding, wordt een uitbetaling per kwartaal door de netbeheerders echter als een te grote administratieve last gezien. Er wordt dan ook voorgesteld om – net zoals reeds het geval is met de bestaande vergoedingen voor de uitgevoerde energiescans en SDIP's – een jaarlijks aanvraag en uitbetalingsmoment te voorzien, waarbij de vergoeding telkens wordt uitgekeerd voor de periode die loopt van het vierde kwartaal van het voorgaande kalenderjaar tot en met het derde kwartaal van het lopende kalenderjaar.

- Momenteel wordt in artikel 7.10.1, §1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 vermeld dat de premie voor micro-WKK onder het toepassingsgebied van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening valt. Gelet op de bedragen die onder deze premie kunnen worden gekregen kan deze regeling echter worden geplaatst onder het toepassingsgebied van de de-minimis verordening, waardoor minder strenge regels van toepassing worden. Deze verordening bepaalt in het algemeen dat, indien het totale bedrag aan de-minimissteun dat per lidstaat aan één onderneming wordt verleend, niet hoger ligt dan 200.000 euro over een periode van drie belastingjaren, die steunmaatregelen vrijgesteld zijn van de aanmeldingsverplichting van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de EU. Dat plafond garandeert dat maatregelen die onder deze verordening vallen, geacht kunnen worden het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig te beïnvloeden en de mededinging niet te vervalsen of dreigen te vervalsen. Bij het verlenen van de-minimissteun moet de betrokken onderneming in kennis worden gesteld van het toegekende bedrag aan de-minimissteun en van het feit dat het om de-minimissteun gaat en moet daarbij uitdrukkelijk naar deze verordening worden verwezen. De lidstaten zijn verplicht tot monitoring van de verleende steun om ervoor te zorgen dat de plafonds niet worden overschreden en de regels inzake cumulering worden nageleefd. Om aan die monitoringverplichting te voldoen, moet de betrokken lidstaat, voordat hij die steun verleent, van de onderneming een verklaring krijgen over andere onder deze verordening of andere de-minimisverordeningen vallende de-minimissteun die deze onderneming gedurende het betrokken belastingjaar en de twee voorgaande belastingjaren heeft ontvangen. Deze verklaring maakt dan deel uit van het aanvraagformulier.

De vereiste van het indienen van een schriftelijke steunaanvraag voorafgaandelijk aan de aanvang van de werkzaamheden aan het project, is een voorwaarde die gesteld wordt door de Algemene Groepsvrijstellingsverordening (EU) nr. 651/2014 (artikel 6) maar komt niet voor in de *de minimis* verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013. Aangezien deze vereiste leidt tot administratieve werklast en strikt beschouwd niet noodzakelijk is, wordt voorgesteld deze vereiste te schrappen.

In het huidige artikel 7.10.1 was tot op heden geen cumulverbod voorzien waardoor er potentieel een risico bestaat op dubbele compensatie: investeringssteun enerzijds en certificatensteun anderzijds. Er wordt dan ook voorgesteld te bepalen dat deze premie niet kan worden gecumuleerd met andere investeringssteun of groenestroomcertificaten, warmte-krachtcertificaten of groenewarmtecertificaten van de Vlaamse overheid voor dezelfde investering. Dit werd via het ontwerp gereduceerd. Cumulatie met waarborgen verleend door de Vlaamse overheid of ecologiesteun voor dezelfde investering werd wel toegestaan. Aan dit laatste wordt thans toegevoegd dat dit enkel kan mits het totale bedrag aan de-minimissteun dat aan de betrokken onderneming wordt verleend niet hoger ligt dan 200.000 euro over een periode van drie belastingjaren.

Tot slot wordt voor aanvragers die geen onderneming zijn (bv. particulieren, niet-commerciële instellingen en publiekrechtelijke rechtspersonen) het steunniveau

gelijkgesteld met dat van een kleine onderneming (65% van de in aanmerking komende kosten t.o.v. 100% in het op 20 juli 2018 goedgekeurde ontwerpbesluit).

- De Europese richtlijn 2009/28/EG draagt de lidstaten op om een certificatieregeling te voorzien voor installateurs van kleinschalige hernieuwbare energiesystemen. Daartoe is in artikel 8.5.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 een accrediteringsregeling opgenomen. Installateurs worden gecertificeerd op basis van een geaccrediteerd opleidingsprogramma. De opleidingen moeten worden aangeboden aan installateurs met werkervaring in een overeenstemmend basisberoep (afhankelijk van het type installatie). Het certificaat is beperkt in de tijd en kan verlengd worden door middel van een opfriscursus of seminarie. De richtlijn stelt geen eisen aan het aantal jaren werkervaring en kan door de lidstaten vrij worden ingevuld. Artikel 8.5.1 van Energiebesluit van 19 november 2010 eist momenteel een relevante beroepservaring van drie jaar. Installateurs die niet beschikken over voldoende relevante beroepservaring hebben de mogelijkheid een “certificaat van bekwaamheid als aspirant” aan te vragen. Het “certificaat van bekwaamheid als aspirant” wordt na drie jaar werkervaring omgezet naar een volwaardig certificaat. De eis voor drie jaar werkervaring wordt als te streng en als een probleem ervaren, voornamelijk vanuit het standpunt van de jonge ondernemers. Beginnende installateurs en geschoolde en gediplomeerde installateurs zonder werkervaring kunnen pas na drie jaar volwaardig worden gecertificeerd. Deze installateurs worden nu uitgesloten, wat kan leiden tot concurrentievervalsing. Door de noodzakelijke werkervaring te verlagen zal de toestroom van geschoolde installateurs worden gestimuleerd. Om te voldoen aan de richtlijn moet een minimale werkervaring blijven geëist worden. Indien de werkervaring wordt teruggebracht naar 1 maand wordt het “certificaat van bekwaamheid als aspirant” echter overbodig. Alle verwijzingen naar het “certificaat van bekwaamheid als aspirant” worden daarom geschrapt uit de energieregelgeving. Tegelijkertijd wordt in een expliciete overgangsbepaling voorzien waardoor alle houders van een “certificaat van bekwaamheid als aspirant”, automatisch met een houder van een “certificaat van bekwaamheid” worden gelijkgesteld. Anderzijds zal in het kader van de REG-premies voor binnenmuur isolatie worden voorzien in een vangnet zoals reeds bestaat voor de premie voor warmtepompen, namelijk dat indien de voormelde aannemer niet beschikt over een certificaat van bekwaamheid, de kwaliteitsvolle uitvoering dan wordt gevalideerd door een persoon die beschikt over een certificaat van bekwaamheid als vermeld in artikel 8.5.1, §1, 8° van het Energiebesluit van 19 november 2010.

Het “certificaat van bekwaamheid” is momenteel geldig voor vijf jaar en kan met vijf jaar worden verlengd op voorwaarde dat de installateur kan bewijzen dat hij voldoende bijscholing heeft gevolgd. Alhoewel een regelmatige bijscholing noodzakelijk is mag dit geen extra drempel worden voor de installateurs. De belangstelling voor het certificatiesysteem is immers omgekeerd evenredig met de kost ervan. De bijscholing moet zich voornamelijk focussen op significante ontwikkelingen en veranderingen op het vlak van de technologie en installatie. De betrokken technologieën waarvoor de certificaten worden toegekend zijn in deze zin vrij stabiel. Belangrijke veranderingen op het vlak van wetgeving en premie- en subsidieregelingen zijn nu reeds via andere kanalen ruim beschikbaar. Teneinde de installateurs niet te belasten met extra lasten en kosten wordt de geldigheid van het “certificaat van bekwaamheid” vastgelegd op zeven jaar.

Aangezien deze certificeringsregeling in samenspraak met de drie gewesten werd uitgewerkt, werden bovenvermelde wijzigingen overeengekomen met de andere gewesten.

Het schrappen van het “certificaat van bekwaamheid als aspirant” vanaf 1 januari 2019 heeft ook tot gevolg dat in het ontwerpbesluit de tabellen, vermeld in artikel 6.4.1/1, eerste

lid, 4° en artikel 6.4.1, §1, eerste lid, 4° van het Energiebesluit van 19 november 2010 bijkomend in de tijd moeten worden opgesplitst.

Tot slot wordt momenteel in artikel 8.5.1, §3 van het Energiebesluit van 19 november 2010 ook als een voorwaarde om het "certificaat van bekwaamheid" te verkrijgen gesteld dat door de aanvrager moet worden voldaan aan de voorwaarden uit het koninklijk besluit van 29 januari 2007 betreffende de beroepsbekwaamheid voor de uitoefening van zelfstandige activiteiten van het bouwvak en van de elektrotechniek, alsook van de algemene aanneming. Op 14 september 2018 hechtte de Vlaamse Regering echter haar tweede principiële goedkeuring aan een ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering dat met ingang van 1 januari 2019 dit koninklijk besluit zal opheffen. Om die redenen wordt deze voorwaarde vanaf die datum ook niet langer dienstig voor deze certificatieregeling en is het noodzakelijk om artikel 8.5.1, §3, eerste lid, 4° en 5° van het Energiebesluit van 19 november 2010 aan te passen.

- Er wordt aangaande externe warmtelevering in het kader van EPB een wijziging aangebracht aan het temporele toepassingsgebied van de uitzonderingsregeling. Momenteel is in het Energiebesluit van 19 november 2010 opgenomen dat een afwijking voor een systeem van externe warmtelevering moet worden ingediend vóór het indienen van de startverklaring en voor zover de werken nog niet begonnen zijn. Uit de praktijk blijkt echter dat het zeer moeilijk is om aan deze strikte deadline te voldoen. Vaak wordt de beslissing om een systeem van externe warmtelevering te voorzien pas gemaakt na de start van de werken, of is het pas in een later stadium duidelijk dat het om een systeem van externe warmtelevering gaat (bijvoorbeeld bij een gemeenschappelijke stookplaats voor een aantal gebouwen, gelegen op dezelfde site).

In artikel 12.3.11 van het Energiebesluit van 19 november 2010, en in artikel 14, §1 van het MB van 9 september 2016, werd een overgangsmaatregel voorzien, zodat dossiers die op 31 maart 2016 al in gebruik genomen zijn, of dossiers waarvan de werken al zijn gestart, toch nog een afwijkingsaanvraag kunnen indienen. Sinds 25 november 2016 (de datum van inwerkingtreding van de afwijkingsprocedure voor systemen van externe warmtelevering, vastgelegd in het MB van 9 september 2016) zijn er al 23 van de 32 dossiers (meer dan 70%) die gebruik gemaakt hebben van deze overgangsmaatregel. Bij 18 van deze dossiers waren de werken al gestart, maar waren de gebouwen nog niet in gebruik genomen; bij de overige 5 (meer dan 20%) waren de gebouwen wel al in gebruik genomen op het moment dat de afwijkingsaanvraag ingediend werd. Deze cijfers tonen overtuigend aan dat een wijziging van de aanvraagtermijn aan de orde is. Zonder deze overgangsmaatregel had het Vlaams Energieagentschap slechts 30% van de ingediende aanvragen kunnen behandelen.

Bovendien vormt de uitgebreide procedure nu al voor sommige bouwheren een struikelblok om te kiezen voor een gemeenschappelijke stookplaats of de aansluiting op een warmtenet. De huidige strakke deadline maakt deze procedure er niet aantrekkelijker op. Gezien het maatschappelijk belang van schaalvergroting van stookplaatsen en warmtenetten, is het belangrijk de timing in de procedure voor deze technologieën niet te krap te maken, zodat de bouwheer alle tijd heeft om het dossier van externe warmte goed af te handelen. Dit zal er toe bijdragen dat bouwheren meer geneigd zijn om voor grotere stookplaatsen en warmtenetten te kiezen.

Om voormelde redenen wordt de aanvraagtermijn voor een dergelijke uitzondering aangepast zodat deze zal kunnen worden aangevraagd zolang een van de volgende voorwaarden *niet* is vervuld:

1° het gebouw is in gebruik genomen, waarbij bij nieuwbouw dit moment steeds ten laatste de eerste domiciliëring van een natuurlijke persoon is;

2° de termijn van vijf jaar, vermeld in artikel 11.1.8, §1, tweede lid van het Energiedecreet van 8 mei 2009, is verstreken zonder dat een EPB-aangifte werd ingediend.

- Het toepassingsgebied van het energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen werd bepaald op een appartementsgebouw met minstens twee wooneenheden. Hierbij werd echter geen rekening gehouden met de situatie waarbij er ook niet-residentiële functies in het appartementsgebouw aanwezig zijn (bv. restaurant, winkel, dokterskabinet, advocatenbureau, enz...). Daarom wordt voorgesteld om in het ontworpen artikel 9.2.5/1, §1, eerste lid het begrip “wooneenheid” te vervangen, door het in het ontworpen artikel 1.1.1, §2, 44°/1 reeds gedefinieerde begrip “gebouweenheid”².
- Aangaande het energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen bepaalt het ontworpen artikel 9.2.5/1, §5, tweede lid dat het energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen vervalt als een appartementsgebouw waarvoor een nog geldig energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen bestaat een van de hierna volgende ingrepen ondergaat: 1° het gebouw ondergaat een ingrijpende energetische renovatie; 2° minstens 15 procent van de schildelen van het gebouw worden vervangen, bij- of nageïsoleerd, of 3° de technische installaties van het gebouw worden vervangen. Om praktische onduidelijkheden te vermijden omtrent welke werken die bepaling kunnen triggeren wordt bepaald dat de minister nadere regels kan bepalen en technische vereisten kan vastleggen waaraan de werkzaamheden, vermeld in het ontworpen artikel 9.2.5/1, §5, tweede lid, 2° en 3°, moeten voldoen om aanleiding te geven tot het vervallen van het energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen.
- Energiedeskundigen zullen in de toekomst conform de ontworpen artikelen 9.2.1, §4, tweede lid en 9.2.7/2, §3, tweede lid van het Energiebesluit van 19 november 2010 verplicht zijn om voor gebouweenheden in een appartementsgebouw gebruik te maken van de gegevens uit het energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen. Zit er in dat energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen echter een fout, dan heeft die fout potentieel ook gevolgen voor de correctheid van respectievelijk energieprestatiecertificaten residentiële gebouwen en energieprestatiecertificaten kleine niet residentiële gebouwen die voor dat appartementsgebouw zijn opgemaakt en die op die foutieve gegevens betrouwen. Daarom wordt bepaald dat indien blijkt dat een energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen niet correct is, en het Vlaams Energieagentschap heeft conform artikel 13.4.10, §1, tweede lid van het Energiedecreet van 8 mei 2009 de energiedeskundige die het voormelde energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen heeft opgemaakt verplicht om een nieuw energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen op te maken, dan kan het Vlaams Energieagentschap de energiedeskundigen die gebruik hebben gemaakt van de foutieve gegevens van het voormelde energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen bij de opmaak van energieprestatiecertificaten residentiële gebouwen of energieprestatiecertificaten kleine niet-residentiële gebouwen verplichten om gebaseerd op het gecorrigeerde energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen kosteloos een nieuw energieprestatiecertificaat residentiële gebouwen of een nieuw energieprestatiecertificaat kleine niet-residentiële gebouwen op te maken en aan de eigenaars van de betrokken gebouweenheden te bezorgen. Dit laat uiteraard eventuele

² “Gebouweenheid wordt in het ontwerpbesluit gedefinieerd als “de kleinste eenheid binnen een gebouw die voldoet aan al de volgende voorwaarden:

- a) geschikt zijn voor woon-, bedrijfsmatige, of recreatieve doeleinden of een gemeenschappelijk deel zijn;
- b) ontsloten worden via een eigen afsluitbare toegang vanaf de openbare weg, een erf of een gedeelde circulatieruimte;
- c) in functioneel opzicht zelfstandig zijn;”

→ in het ontworpen artikel 9.2.5/1, §1, eerste lid worden uiteraard evenwel de gemeenschappelijke delen uitgezonderd van het feit of bepaald moet worden of er al dan niet een energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen moet worden opgemaakt.

aansprakelijkheidsvorderingen op grond van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek van die energiedeskundigen tegen de energiedeskundige die bij opmaak van het energieprestatiecertificaat gemeenschappelijke delen de fout begin, waardoor zij op hun beurt nieuwe certificaten moeten indienen, onverlet.

- Een aantal van de in titel XII, hoofdstuk III van het Energiebesluit van 19 november 2010 voorziene overgangsbepalingen hadden expliciet een tijdelijk karakter dat inmiddels is verstreken (bv. artikel 12.3.5, artikel 12.3.9). Die bepalingen hebben heden dan ook hun nut verloren. Er wordt voorgesteld deze bepalingen op te heffen.
- In bijlage V van het Energiebesluit van 19 november 2010 worden een aantal tekstuele wijzigingen aangebracht zonder inhoudelijke impact. Enkel in hoofdstuk 12 wordt gespecificeerd dat een PV-installatie die zich bij een eengezinswoning bevindt, volledig aan die woning mag worden toegewezen. Het is nooit de bedoeling om een PV-installatie aan een eengezinswoning te beschouwen als een gemeenschappelijke installatie, maar op basis van de geldende tekst kan dat wel zo worden geïnterpreteerd. In Bijlage C bij bijlage V wordt een fout rechtgezet in de berekening van de zonnewinsten.
- In bijlage VI van het Energiebesluit van 19 november 2010 worden een aantal louter tekstuele verbeteringen aangebracht.
- Punt 5 van bijlage XII van het Energiebesluit van 19 november 2010 legt de minimaal vereiste opwekkingsrendementen voor warmtepompen vast. De rekenmethode voor dit rendement werd tot nu toe altijd vastgelegd door bijlage V van het Energiebesluit van 19 november 2010. Door een wijziging aan punt 7.5.1 van bijlage VI bij het Energiebesluit van 19 november 2010, wordt de rekenmethode voor dit opwekkingsrendement ook deels vastgelegd door deze bijlage. Hierdoor moet benevens de bestaande verwijzing naar bijlage V ook een verwijzing naar bijlage VI van het Energiebesluit van 19 november 2010 toegevoegd worden in punt 5 van bijlage XII.

Tot slot werden aan het ontwerpbesluit een aantal wetgevingstechnische correcties zonder inhoudelijke consequenties aangebracht.

IV. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerp van besluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de begroting van Vlaamse overheid.

V. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Er werden aan het ontwerp van besluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de lokale besturen.

VI. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerp van besluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op het personeelskader en de personeelsbudgetten van de Vlaamse overheid.

VII. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1. haar principiële goedkeuring te hechten aan het als bijlage 1 opgenomen ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft diverse bepalingen over energie;
2. de Vlaamse minister, bevoegd voor energie, te gelasten hierover het advies in te winnen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State met toepassing van artikel 84, §1 eerste lid, 2° van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, met het verzoek het advies te verstrekken binnen een termijn van 30 dagen.

Bart TOMMELEIN

Viceminister-president van de Vlaamse Regering
Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Bijlagen:

1. het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft diverse bepalingen over energie;
2. het non-advies van de Minaraad, d.d. 27 augustus 2018;
3. het non-advies van de SERV, d.d. 9 september 2018;
4. het advies van de VREG, d.d. 31 augustus 2018.